

عنوان مقاله:

طنز سیاسی - اجتماعی در اندیشه های عبید زاکانی و احمد مطر

محل انتشار:

کاوش نامه ادبیات تطبیقی، دوره 3، شماره 12 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسنده:

خلاصه مقاله:

مقایسه اندیشه های عبید زاکانی، شاعر و نویسنده عصر مغول و احمد مطر، از شاعران معاصر عراق، در حوزه ادبیات تطبیقی مکتب آمریکا قرار می گیرد. یکی از وجوه مشترک در آثار این دو هنرمند که بر اثر شرایط خفقان آور جامعه به وجود آمده، طنز سیاسی - اجتماعی است که هدف اصلی آن انتقاد از شرایط نابسامان جامعه و اصلاح آن است. از این روی، در حکایت های زاکانی و اشعار مطر، در کنار مضمون-های متفاوت، مضامین طنزآمیز مشترکی چون نقد حاکم، قاضی، واعظ، تصریح به نام دشمنان، گسترش فساد، سرکوب شخصیت های برجسته و اندیشمندان و گسترش فقر، قابل بررسی است. عبید از هنر خاصی در بیان سخنانش سود جسته که همین مساله سبب گشته است معنای طنزهایش را تنها خردمندان دریابند؛ اما زشت‌گویی او در برخی حکایت‌هایش، آثار او را به سوی هزل و یاوه کشانده و معنای حقیقی سخنانش را پنهان ساخته است. مطر با رعایت جانب ادب، توانسته حقایق تلخ روزگار خویش را آشکارتر سازد و برخلاف عبید، شعر خود را تنها برای مبارزه با حکومت به کار گیرد و حس مخالفت مردم بر ضد اوضاع نابسامان را بیشتر برانگیزد؛ هرچند که خود از رسیدن به آینده‌ای درخشان ناامید است.

کلمات کلیدی:

واژگان کلیدی: ادبیات تطبیقی، طنز سیاسی - اجتماعی، عبید زاکانی، احمد مطر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1794960>

